

[Maigaard.]

poster på budgettet, for hvilke der ikke forelærs retsforskrifter. Regeringen har tilpasset sig.

Dette forslag til folketingsbeslutning vil yderligere styrke den overnationale institution og tilsvarende forskyde den institutionelle balance. Det sker ved, at Europa-Parlamentet får ret til at meddele décharge for EF's regnskaber. Det sker endvidere ved, at Europa-Parlamentet får ret til at forkaste EF's budget. Det sker endelig ved, at Europa-Parlamentet får øget indflydelse på EF's budgets forskellige poster gennem de vanskeligt tilgængelige regler om omvendt flertal. Der er grund til at understrege, at regeringen tilslutter sig disse ændringer i den institutionelle balance af lyst og ikke af nødvendighed. Forudsætningen for at gennemføre regler af denne art er nemlig, at EF ikke længere får bidrag over medlemsstaternes finanslove, men finansieres af egne indtægter, bl.a. af egne momsindtægter. Denne situation foreligger ikke, idet vi hidtil har været forskånet for EF-momsen. Regeringen kunne derfor, helt i overensstemmelse med spillets regler, afvise disse ændringer; den gør det imidlertid ikke.

Der er til slut grund til at understrege, at den ændrede tekst, som nu er foreslået, fortsat er meget uklar og derfor er et dårligt arbejdsredskab. Hr. Arne Christiansens bemærkninger om klarhed måtte kalde smilet frem. Traktatteksten giver også i den foreliggende form et vidt spillerum for skøn. Jeg vil derfor bede ministeren om at besvare 4 spørgsmål til belysning af indholdet i forslaget til artikel 203.

For det første: hvad sker der, hvis traktaten ændres i overensstemmelse med forslaget, men uden at Europa-Parlamentet ændrer sin forretningsorden, sådan som det er aftalt?

For det andet: hvad sker der med traktatændringen, hvis Europa-Parlamentet som aftalt ændrer sin forretningsorden i 1976, men fører den tilbage til den nuværende skikkelse, f.eks. efter et direkte valg i 1978?

For det tredje: er det stadig væk regeringens opfattelse, at der er vetoret i budgetspørgsmål?

For det fjerde: da Europa-Parlamentet får en procentsats til fri afbenyttelse af de såkaldt ikke-obligatoriske udgifter, er klassificeringen af udgifter afgørende. Hvem

klassificerer udgifterne på EF's budget i obligatoriske og ikke-obligatoriske udgifter?

Traktaten giver ikke noget svar; kan ministeren gøre det?

Honoré (KrF):

Denne folketingsbeslutning drejer sig primært om den ændring i budgetproceduren, at Parlamentet tilkendes ret til at forkaste budgettet.

Den sag er blevet grundigt drøftet i markedsudvalget, regeringen har bidraget til at gøre Parlamentets ret betinget af, at en sådan forkastelse ikke kan foretages af et såkaldt negativt flertal, det vil sige et indbyrdes uenigt flertal.

Dette kan vi tilslutte os. Traktatændringen må ses som et udtryk for en almindelig bestræbelse for at styrke det folkevalgte element i EF. At Parlamentet samtidig skal kontrollere forvaltningen af det stigende budget, er rimeligt.

Ib Nørlund (DKP):

Forslaget er igen et eksempel på gennemførelsen af den snigende integration i EF; selv om langt den største del af teksten drejer sig om mindre spændende revisionsforanstaltninger, er det afgørende i den jo, som også tidligere nævnt her i debatten, at der sker en yderligere styrkelse af Parlamentets position. Det kan lyde meget tilforladeligt at styrke parlamentariske positioner, men det betyder jo i praksis en styrkelse af den overnationale karakter af EF-organerne. Det er dette og ikke spørgsmålet om kontrolbeføjelser, som hr. Ole Espersen lagde vægt på, der er det afgørende.

Dette indgår i en proces, der er i gang i EF, som vi kommer til at snakke mere om i morgen; det er en proces, som vi er imod, og derfor er vi også imod dette forslag.

Men jeg vil godt lige anføre en enkelt principiel betragtning. Det, der jo også er tale om her, er ændring af nogle bestemmelser i selve traktaten om oprettelse af De europæiske Fællesskaber, og gennemførelsen af en sådan ændring betyder i praksis et yderligere suverænitetstab i kraft af forøgelsen af den overnationale karakter af organerne. Det har man vævet ind i talrige andre bestemmelser, så det er vanskeliggjort at få en bredere offentlighed til virkelig at se hele væsenet af denne sag. Men jeg vil gerne ved